

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 9ης Απριλίου 2019*

«Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Διαδικασία διαγωνισμού – Παροχή υπηρεσιών πληροφορικής στο Κοινοβούλιο καθώς και σε άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης – Αποκλεισμός από τις διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων – Δυνητική σύγκρουση συμφερόντων – Παράλειψη παροχής των πληροφοριών που ζητήθηκαν από την αναθέτουσα αρχή – Άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού – Διαφάνεια – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Άρθρο 102, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού»

Στην υπόθεση T-182/15,

Sopra Steria Group SA, με έδρα το Annecy-le-Vieux (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους A. Verlinden, R. Martens, και J. Joossen, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον B. Simon και την L. Tapper Brandberg,

καθού,

υποστηριζόμενου από

τη **CGI Luxembourg SA**, με έδρα την Bertrange (Λουξεμβούργο),

και

την **Intrasoft International SA**, με έδρα το Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο),

εκπροσωπούμενες από τον N. Κορογιαννάκη, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων του Κοινοβουλίου, οι οποίες ελήφθησαν στο πλαίσιο του διαγωνισμού PE/ITEC-ITS14 για την παροχή υπηρεσιών πληροφορικής στο Κοινοβούλιο και σε άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απορρίψει τις προσφορές των κοινοπραξιών IBI IUS και STEEL, στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα, όσον αφορά τα τμήματα αριθ. 2 και 3,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín και I. Reine (εισηγήτρια),
δικαστές,

γραμματέας: C. Heeren, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της
3ης Οκτωβρίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 3 Απριλίου 2014, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ενεργώντας ιδίω ονόματι και για λογαριασμό άλλων θεσμικών οργάνων και οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημοσίευσε την πρόσκληση υποβολής προσφορών για τον διαγωνισμό PE/ITEC-ITS14, σχετικά με την εξωτερική παροχή υπηρεσιών πληροφορικής (στο εξής: διαγωνισμός).
- 2 Ο διαγωνισμός διαιρέθηκε σε οκτώ τμήματα. Τα αντικείμενα των τμημάτων αριθ. 2 έως 4 είχαν ορισθεί ως εξής:
 - τμήμα αριθ. 2: ανάπτυξη και συντήρηση συστημάτων διάδοσης πληροφοριών·
 - τμήμα αριθ. 3: ανάπτυξη και συντήρηση συστημάτων παραγωγής πληροφοριών·
 - τμήμα αριθ. 4: δοκιμή εργασιών ανάπτυξης.
- 3 Η συγγραφή υποχρεώσεων του διαγωνισμού (στο εξής: συγγραφή υποχρεώσεων) προέβλεπε την ανάθεση πολλαπλών συμβάσεων-πλαisiών για κάθε τμήμα και έναν μηχανισμό διαδοχικής αναθέσεως κατά σειρά προτεραιότητας (cascade) για την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων-πλαisiών.
- 4 Το άρθρο I.3 της συγγραφής υποχρεώσεων προέβλεπε τα εξής:

«Οι υποψήφιοι μπορούν να υποβάλουν προσφορά για ένα ή περισσότερα τμήματα, με εξαίρεση τις προσηκόντως μνημονευόμενες στην περιγραφή κάθε τμήματος περιπτώσεις ασύμβατων τμημάτων. Οι προσφορές που υποβάλλονται για ασύμβατα τμήματα τα οποία κατατάσσονται κατά σειρά προτιμήσεως θα απορρίπτονται.»
- 5 Το άρθρο I.4 της συγγραφής υποχρεώσεων όριζε τα εξής:

«Οι επιχειρηματικοί φορείς δεν μπορούν να συμμετέχουν σε περισσότερες από μία κοινοπραξίες που έχουν υποβάλει προσφορά ούτε να προταθούν ως υπεργολάβοι από περισσότερους του ενός προσφέροντες για τα ίδια τμήματα ή για αποκλειστικά τμήματα.»
- 6 Το παράρτημα II της συγγραφής υποχρεώσεων προέβλεπε ότι η υποβολή προσφοράς για το τμήμα αριθ. 2 ή το τμήμα αριθ. 3 είχε ως συνέπεια να απαγορεύεται η υποβολή προσφοράς από τον προσφέροντα, ως συμβαλλόμενο ατομικά, ως μέλος κοινοπραξίας ή ως υπεργολάβο, για το τμήμα αριθ. 4 ή το τμήμα αριθ. 6. Όσον αφορά το τμήμα αριθ. 4, ίσχυε η ίδια απαγόρευση σε σχέση με τα τμήματα 2, 3 και 6.

- 7 Με ανακοινωθέν Τύπου της 8ης Απριλίου 2014, ανακοινώθηκε ότι εξεταζόταν η εξαγορά από τη Sopra Group SA της Groupe Steria SA.
- 8 Στις 22 Μαΐου 2014, οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL, που περιελάμβαναν αμφότερες τη Sopra Group, υπέβαλαν προσφορές αντιστοίχως για το τμήμα αριθ. 2 και το τμήμα αριθ. 3. Την ίδια ημέρα, η κοινοπραξία TEPTing, που περιελάμβανε τη Steria Benelux SA, θυγατρική της Groupe Steria, υπέβαλε προσφορά για το τμήμα αριθ. 4.
- 9 Επιπλέον, στις 22 Μαΐου 2014, η κοινοπραξία CGI-Intrasoft International, αποτελούμενη από τις παρεμβαίνουσες, CGI Luxembourg SA και Intrasoft International SA, υπέβαλε επίσης προσφορά για το τμήμα αριθ. 3.
- 10 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η προσφεύγουσα, η Sopra Steria Group SA, προέκυψε από τη συγχώνευση της Sopra Group με άλλες οντότητες, ήτοι την Groupe Steria, τη θυγατρική της Steria SA και τη θυγατρική της τελευταίας αυτής εταιρίας, τη Steria Benelux. Κατόπιν της εν λόγω συγχωνεύσεως, η Steria Benelux κατέστη ως εκ τούτου έμμεση θυγατρική της Sopra Steria Group.
- 11 Στις 26 Ιουνίου 2014, η Sopra Group άρχισε τη διαδικασία εξαγοράς της Groupe Steria.
- 12 Στις 14 Ιουλίου 2014, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε να μην αντιταχθεί στη δημόσια ανταλλαγή μετοχών μεταξύ της Sopra Group και της Groupe Steria.
- 13 Στις 6 Αυγούστου 2014, η Sopra Group ανακοίνωσε ότι πληρούτο το κριτήριο της ελάχιστης αναλογίας των ανταλλαγέντων μεριδίων και ότι είχε αποκτηθεί το 79,69 % των μεριδίων που ήταν το αντικείμενο της πράξεως.
- 14 Στις 5 Σεπτεμβρίου 2014, η Sopra Group απέκτησε το 90,52 % του κεφαλαίου και το 89,41 % των δικαιωμάτων ψήφου της Groupe Steria. Την ίδια ημέρα, η Sopra Group μετονομάστηκε σε Sopra Steria Group.
- 15 Με επιστολή της 18ης Σεπτεμβρίου 2014, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την κοινοπραξία STEEL ότι η προσφορά της είχε καταταγεί στην πρώτη θέση για το τμήμα αριθ. 3 και ότι ήταν μία από τις αναδόχους της συμβάσεως αυτής.
- 16 Με επιστολή της ίδιας ημέρας, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την κοινοπραξία CGI-Intrasoft International ότι η προσφορά της είχε καταταγεί στη δεύτερη θέση για το τμήμα αριθ. 3 και ότι ήταν μία από τις αναδόχους της συμβάσεως αυτής.
- 17 Στις 30 Οκτωβρίου 2014, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την κοινοπραξία IBI IUS ότι η προσφορά της είχε καταταγεί στη δεύτερη θέση για το τμήμα αριθ. 2 και ότι ήταν μία από τις αναδόχους της συμβάσεως αυτής. Ενημέρωσε επίσης την κοινοπραξία TEPTing ότι η προσφορά της είχε καταταγεί στη δεύτερη θέση για το τμήμα αριθ. 4 και ότι ήταν μία από τις αναδόχους της συμβάσεως αυτής.
- 18 Στις 10 και 12 Νοεμβρίου 2014, οι κοινοπραξίες IBI IUS και TEPTing έλαβαν περισσότερες πληροφορίες σε σχέση με την αξιολόγηση των προσφορών για τα τμήματα για τα οποία είχαν υποβάλει αίτηση παροχής πληροφοριών.
- 19 Το Κοινοβούλιο ενημερώθηκε για τη διαδικασία προσεγγίσεως μεταξύ της Sopra Steria Group και της Groupe Steria, στις 12 Νοεμβρίου 2014, με επιστολή των παρεμβαίνουσών.
- 20 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Νοεμβρίου 2014 και πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό υποθέσεως T-769/14, οι παρεμβαίνουσες, ενεργώντας ιδίω ονόματι και επ' ονόματι και για λογαριασμό της κοινοπραξίας CGI-Intrasoft International, άσκησαν προσφυγή με αίτημα να ακυρωθεί, αφενός, η απόφαση του Κοινοβουλίου να κατατάξει την προσφορά τους στη

δεύτερη θέση για το τμήμα αριθ. 3 και, αφετέρου, η απόφαση του Κοινοβουλίου να κατατάξει την προσφορά της κοινοπραξίας STEEL στην πρώτη θέση για το τμήμα αυτό και να της αναθέσει τη σύμβαση ως ανάδοχο καταταγείσα στην πρώτη θέση βάσει του μηχανισμού διαδοχικής αναθέσεως κατά σειρά προτεραιότητας καθώς και να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο στην καταβολή αποζημιώσεως.

- 21 Με επιστολές του Κοινοβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2014, οι κοινοπραξίες IBI IUS, STEEL και TEPTing ενημερώθηκαν για την αναστολή των διαδικασιών συνάψεως συμβάσεων για τα τμήματα υπ' αριθ. 2 έως 4. Οι εν λόγω επιστολές ανέφεραν ως αιτία της αναστολής τα εξής: «[ο] σκοπός της αναστολής αυτής είναι να διαπιστωθεί εάν οι πρόσθετες πληροφορίες που έλαβε το Κοινοβούλιο [...] είναι βάσιμες και εάν μπορούν να επηρεάσουν την απόφαση περί αναθέσεως».
- 22 Στις 21 Νοεμβρίου 2014, οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL ενημέρωσαν το Κοινοβούλιο για τη διαδικασία εξαγοράς της Groupe Steria από τη Sopra Steria Group. Η Steria Benelux παρέσχε την ίδια πληροφόρηση στο Κοινοβούλιο, προτείνοντας «να αποσυρθεί από τη σύμβαση» για το τμήμα αριθ. 4.
- 23 Στις 15 Δεκεμβρίου 2014, η κοινοπραξία TEPTing, στην οποία μετείχε η Steria Benelux, ενημέρωσε το Κοινοβούλιο για την ανάκληση της προσφοράς της που είχε υποβληθεί στο πλαίσιο του τμήματος αριθ. 4. Με επιστολή της 13ης Φεβρουαρίου 2015, το Κοινοβούλιο δέχθηκε την ανάκληση της προσφοράς της εν λόγω κοινοπραξίας για το τμήμα αυτό.
- 24 Στις 31 Δεκεμβρίου 2014, αφού ολοκληρώθηκε η συγχώνευση μεταξύ της Sopra Steria Group και της Groupe Steria, η Steria Benelux περιήλθε κατά 99,99 % στη Sopra Steria Group.
- 25 Με επιστολές της 15ης και της 20ής Ιανουαρίου 2015, το Κοινοβούλιο ζήτησε πρόσθετες πληροφορίες από τις κοινοπραξίες IBI IUS, STEEL και TEPTing καθώς και από τη Steria Benelux. Συγκεκριμένα, ζήτησε πληροφορίες ιδίως σχετικά με την οικονομική συμμετοχή της Sopra Group στη Steria Benelux, υπό το πρίσμα της διαδικασίας προσεγγίσεως και της απαγορεύσεως υποβολής προσφοράς για ασύμβατα τμήματα, η οποία θα μπορούσε να δημιουργήσει κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων.
- 26 Με επιστολή της 22ας Ιανουαρίου 2015, οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL απάντησαν στο αίτημα αυτό. Με επιστολές της 23ης Ιανουαρίου 2015, η Sopra Steria Group και η Steria Benelux παρείχαν επίσης τις ζητηθείσες πληροφορίες. Στις επιστολές αυτές, οι τέσσερις αυτές οντότητες αρνήθηκαν την ύπαρξη οποιασδήποτε συγκρούσεως συμφερόντων και, κατά συνέπεια, την ύπαρξη κωλύματος για την υποβολή των προσφορών τους για τα ασύμβατα τμήματα. Επιπλέον, ισχυρίστηκαν ότι κάθε σχετική πληροφορία είχε υποβληθεί εγκαίρως.
- 27 Με δύο επιστολές της 13ης Φεβρουαρίου 2015, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε τις κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL για τις αποφάσεις του να απορρίψει τις προσφορές τους αντιστοίχως για το τμήμα αριθ. 2 και το τμήμα αριθ. 3 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις). Στις 16 Φεβρουαρίου 2015, το Κοινοβούλιο κοινοποίησε τις αποφάσεις αυτές στην προσφεύγουσα.
- 28 Εκάστη των προσβαλλόμενων αποφάσεων στηρίζεται στις αυτές δύο διακριτές αιτιολογίες.
- 29 Πρώτον, η παράλληλη υποβολή προσφορών από τις κοινοπραξίες IBI IUS, STEEL TEPTing για ασύμβατα τμήματα αντιβαίνει στο άρθρο 158, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2012, L 362, σ. 1, στο εξής: κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός), και στο άρθρο I.3 της συγγραφής υποχρεώσεων. Ειδικότερα, το Κοινοβούλιο θεώρησε ότι, λόγω της προσεγγίσεως μεταξύ της Sopra Group και της Groupe Steria, η προσφεύγουσα και η Steria Benelux είχαν καταστεί ένας και ο αυτός οικονομικός φορέας. Ως εκ τούτου, οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL, στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα, και TEPTing, στην οποία μετείχε η Steria Benelux, είχαν υποβάλει

προσφορές για ασύμβατα τμήματα, ήτοι για τα τμήματα υπ' αριθ. 2 και 3, αφενός, και για το τμήμα αριθ. 4, αφετέρου, παρά την απαγόρευση του άρθρου I.3 της συγγραφής υποχρεώσεων. Συναφώς, για να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα και η Steria Benelux αποτελούσαν έναν και τον αυτόν οικονομικό φορέα, από την 5η Σεπτεμβρίου 2014, το Κοινοβούλιο εφάρμοσε ένα μαχητό τεκμήριο, το οποίο η προσφεύγουσα δεν ανέτρεψε, σύμφωνα με το οποίο η κατοχή από μια εταιρία σχεδόν του 100 % των μεριδίων άλλης εταιρίας, όπως εν προκειμένω, παρέχει τη δυνατότητα στην πρώτη εταιρία να ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της δεύτερης.

- 30 Δεύτερον, η απόκτηση του κεφαλαίου της Groupe Steria από τη Sopra Group δημιούργησε μια κατάσταση δυνάμενη να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων η οποία έπρεπε να περιέλθει σε γνώση του Κοινοβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1, στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός). Συγκεκριμένα, κατά το Κοινοβούλιο, δεδομένου ότι ο ανάδοχος του τμήματος αριθ. 4 είναι υποχρεωμένος να αξιολογήσει τις υπηρεσίες οι οποίες θα παρασχεθούν στο πλαίσιο των τμημάτων αριθ. 2 και 3, η έμμεση κατοχή, στις 5 Σεπτεμβρίου 2014, από την προσφεύγουσα, που ήταν μέλος των κοινοπραξιών IBI IUS και STEEL, του 90,51 % των μεριδίων της Steria Benelux, που ήταν μέλος της κοινοπραξίας TEPTing, μπορούσε να ενέχει κίνδυνο μεροληψίας κατά την εκτέλεση του τμήματος αριθ. 4 από αυτήν. Το γεγονός ότι η κοινοπραξία TEPTing αποσύρθηκε από το τελευταίο αυτό τμήμα, στις 15 Δεκεμβρίου 2014, δεν αναιρεί το εν λόγω συμπέρασμα. Ως εκ τούτου, το Κοινοβούλιο κατέληξε ότι η προσφεύγουσα ήταν υποχρεωμένη να το ενημερώσει για την πράξη της συγχωνεύσεως το αργότερο έως τις 5 Σεπτεμβρίου 2014. Συνακόλουθα, θεώρησε ότι η προσφεύγουσα, παραλείποντας να το ενημερώσει σχετικώς, παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού. Συνεπώς, αποφάσισε ότι έπρεπε να επανεξετάσει τις προσφορές των κοινοπραξιών IBI IUS και STEEL χωρίς να λάβει υπόψη την προσφεύγουσα ως μέλος των εν λόγω κοινοπραξιών. Υπό τις συνθήκες αυτές, έκρινε ότι οι προσφορές των κοινοπραξιών αυτών δεν πληρούσαν πλέον τις απαιτήσεις περί τεχνικών ικανοτήτων που προβλέπονταν στη συγγραφή υποχρεώσεων.
- 31 Το Κοινοβούλιο απέστειλε επίσης, στις 13 Φεβρουαρίου 2015, επιστολή στην κοινοπραξία CGI-Intrasoft International ενημερώνοντάς την ότι η απόφασή του να κατατάξει την προσφορά της στη δεύτερη θέση για το τμήμα αριθ. 3 και η απόφασή του να αναθέσει την εν λόγω παρτίδα στην κοινοπραξία STEEL, ως ανάδοχο καταταγείσα στην πρώτη θέση βάσει του μηχανισμού διαδοχικής αναθέσεως κατά σειρά προτεραιότητας είχαν ακυρωθεί και αντικατασταθεί από μια νέα απόφαση με την οποία η προσφορά της κοινοπραξίας CGI-Intrasoft International κατατασσόταν στην πρώτη θέση για το τμήμα αυτό. Στις 6 Μαρτίου 2015, η τελευταία αυτή κοινοπραξία υπέγραψε τη σύμβαση-πλαίσιο ως ανάδοχος καταταγείσα στην πρώτη θέση βάσει του μηχανισμού διαδοχικής αναθέσεως κατά σειρά προτεραιότητας για το ίδιο τμήμα.
- 32 Με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2015, CGI Luxembourg και Intrasoft International κατά Κοινοβουλίου (T-769/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:540), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι παρείλκε πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω διάταξη.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 33 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Απριλίου 2015, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 34 Το Κοινοβούλιο κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Ιουλίου 2015.

- 35 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Σεπτεμβρίου 2015, οι παρεμβαίνουσες ζήτησαν, ιδίω ονόματι και εξ ονόματος της κοινοπραξίας CGI-Intrasoft International, να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία προς στήριξη των αιτημάτων του Κοινοβουλίου.
- 36 Η προσφεύγουσα κατέθεσε το υπόμνημα απαντήσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Σεπτεμβρίου 2015.
- 37 Στις 9 Νοεμβρίου 2015, το Κοινοβούλιο συμφώνησε επί της αιτήσεως παρεμβάσεως των παρεμβαίνουσών.
- 38 Στις 10 Νοεμβρίου 2015, η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως παρεμβάσεως αντιτιθέμενη σε αυτή. Με τις παρατηρήσεις της, η προσφεύγουσα κάλεσε το Γενικό Δικαστήριο να ζητήσει από το Κοινοβούλιο να της γνωστοποιήσει τις επιστολές της 20ής και της 26ης Νοεμβρίου 2014, οι οποίες μνημονεύονται στο παράρτημα 4.D της αιτήσεως παρεμβάσεως, τις οποίες αυτό είχε απευθύνει στις παρεμβαίνουσες καθώς και την επιστολή της 25ης Νοεμβρίου 2014 του Κοινοβουλίου, που μνημονεύεται στο παράρτημα 4.C της αιτήσεως παρεμβάσεως.
- 39 Το Κοινοβούλιο κατέθεσε υπόμνημα ανταπαντήσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 Δεκεμβρίου 2015.
- 40 Με διάταξη της 7ης Μαρτίου 2016, Sopra Steria Group κατά Κοινοβουλίου (T-182/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:165), επετράπη στις παρεμβαίνουσες να παρέμβουν στην παρούσα υπόθεση.
- 41 Στις 21 Απριλίου 2016, οι παρεμβαίνουσες κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου το υπόμνημα παρεμβάσεως.
- 42 Με απόφαση του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου, της 15ης Ιουνίου 2016, η υπό κρίση υπόθεση ανατέθηκε, λόγω της μερικής ανανεώσεως των μελών του Γενικού Δικαστηρίου, σε νέο εισηγητή δικαστή.
- 43 Στις 17 Ιουνίου 2016, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε το Γενικό Δικαστήριο ότι παραιτείτο του δικαιώματός του να καταθέσει παρατηρήσεις επί του υπομνήματος παρεμβάσεως.
- 44 Στις 24 Ιουνίου 2016, η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως.
- 45 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τέταρτο τμήμα, στο οποίο και ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 46 Στις 26 Ιουλίου 2017, στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο υπέβαλε στο Κοινοβούλιο γραπτές ερωτήσεις, στις οποίες θα έπρεπε να απαντήσει κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επιπλέον, δεδομένου ότι οι επιστολές της 20ής και της 26ης Νοεμβρίου 2014 περιλαμβάνονταν ήδη στη δικογραφία ως παραρτήματα 4.B και 4.C της αιτήσεως παρεμβάσεως, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε το Κοινοβούλιο να προσκομίσει την επιστολή της 25ης Νοεμβρίου 2014. Το Κοινοβούλιο ανταποκρίθηκε εμπροθέσμως.
- 47 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 3ης Οκτωβρίου 2017, οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου.

- 48 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
 - να κηρύξει άκυρη (άκυρες) τη σύμβαση (τις συμβάσεις) που συνήφθη (συνήφθησαν) με άλλους προσφέροντες βάσει των προσβαλλόμενων αποφάσεων·
 - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφεύγουσας.
- 49 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 50 Οι παρεμβαίνουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τον Κανονισμό Διαδικασίας.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού του δεύτερου αιτήματος της προσφεύγουσας

- 51 Με το δεύτερο αίτημά της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κρίνει ότι κάθε σύμβαση που συνήφθη με άλλους προσφέροντες βάσει των προβαλλόμενων αποφάσεων είναι άκυρη.
- 52 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, αιτούμενη από το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί των συνεπειών της ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων κηρύσσοντας άκυρες τις συμβάσεις που συνήφθησαν με άλλους προσφέροντες επί τη βάσει των αποφάσεων αυτών, η προσφεύγουσα επιδιώκει να αποσπάσει μια δήλωση σε σχέση με τις συνέπειες της παρούσας αποφάσεως η οποία θα συνιστά παράλληλα εντολή προς το Κοινοβούλιο να προβεί στην εκτέλεση της αποφάσεως. Εντούτοις, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας τον οποίο ασκεί βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, να προβαίνει σε δηλώσεις νομικού περιεχομένου (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη της 5ης Ιουλίου 2017, EEB κατά Επιτροπής, T-448/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:503, σκέψη 40). Περαιτέρω, κατά πάγια νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται να απευθύνει διαταγές στα θεσμικά όργανα ή να τα υποκαθιστά στο πλαίσιο της ασκήσεως του ελέγχου νομιμότητας τον οποίο ασκεί βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Αυτός ο περιορισμός του ελέγχου νομιμότητας ισχύει για όλες τις κατηγορίες διαφορών των οποίων δύναται να επιληφθεί το Γενικό Δικαστήριο (βλ. απόφαση της 15ης Ιουνίου 2017, Bay κατά Κοινοβουλίου, T-302/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:390, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, διατάξεις της 12ης Νοεμβρίου 1996, SDDDA κατά Επιτροπής, T-47/96, EU:T:1996:164, σκέψη 45, και της 6ης Μαΐου 2013, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών κατά ECDC, T-577/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:229, σκέψη 12). Πράγματι, κατά το άρθρο 264 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο έχει μόνον τη δυνατότητα να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη. Εναπόκειται εν συνεχεία στο οικείο θεσμικό όργανο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πρβλ. απόφαση της 12ης Μαρτίου 2008, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, T-345/03, EU:T:2008:67, σκέψη 46).
- 53 Το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας πρέπει, επομένως, να κηρυχθεί απαράδεκτο.

Επί της ουσίας

54. Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνον λόγο ακυρώσεως, υποδιαιρούμενο σε δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος στηρίζεται στη μη τήρηση των κριτηρίων αποκλεισμού που προβλέπει το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του δημοσιονομικού κανονισμού, στην παράβαση του άρθρου 158, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, καθώς και στην παράβαση από το Κοινοβούλιο της συγγραφής υποχρεώσεων. Το δεύτερο σκέλος στηρίζεται στην παραβίαση των αρχών της διαφάνειας, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως, που αναφέρονται στο άρθρο 102, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού.

Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται στη μη τήρηση των κριτηρίων αποκλεισμού που προβλέπει το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του δημοσιονομικού κανονισμού, στην παράβαση του άρθρου 158, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, καθώς και στην παράβαση από το Κοινοβούλιο της συγγραφής υποχρεώσεων

55. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι αποτέλεσμα του εσφαλμένου συμπεράσματος του Κοινοβουλίου ότι η Steria Benelux και η ίδια έπρεπε να θεωρηθούν ως ένας και ο αυτός οικονομικός φορέας ή ως ανήκουσες στον ίδιο οικονομικό φορέα, υπό το πρίσμα της ρήτηρας της συγγραφής υποχρεώσεων περί ασυμβατότητας, συμπεράσματος που οδηγούσε σε δυνητική σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ των οντοτήτων αυτών, και κατά το οποίο, ως εκ τούτου, οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL, στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα, δεν συμμορφώθηκαν προς την απαγόρευση της υποβολής προσφορών για ασύμβατα τμήματα.
56. Ειδικότερα, αφενός, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν υφίστατο δυνητική σύγκρουση συμφερόντων κατά την έναρξη της διαδικασίας του διαγωνισμού ούτε κατά τον χρόνο της υποβολής των προσφορών.
57. Κατά την προσφεύγουσα, στις 22 Μαΐου 2014, ήτοι κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών, η Steria Benelux, ως μέλος της κοινοπραξίας TEPTing, και η Sopra Group, ως μέλος των κοινοπραξιών STEEL και IBI IUS, ήσαν διακριτές νομικές οντότητες, χωρίς κανένα επιχειρηματικό δεσμό ή εμπορική σχέση μεταξύ τους. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά την ημερομηνία αυτή, δεν υφίστατο καμία βεβαιότητα ως προς την έκβαση της διαδικασίας συγχωνεύσεως, υπενθυμίζοντας ότι μόλις στις 14 Ιουλίου 2014 η Επιτροπή αποφάσισε να μην αντιταχθεί στη δημόσια ανταλλαγή μετοχών που δρομολόγησε η Sopra Group σε σχέση με τις μετοχές της Groupe Steria.
58. Όσον αφορά την περίοδο μετά τις 22 Μαΐου 2014, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Κοινοβούλιο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία των κριτηρίων αυτόματου αποκλεισμού που προβλέπονται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του δημοσιονομικού κανονισμού, στο άρθρο 158, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού και στη συγγραφή υποχρεώσεων εφαρμόζοντας την απαγόρευση υποβολής προσφορών για ασύμβατα τμήματα καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας του διαγωνισμού.
59. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν υφίστατο δυνητική σύγκρουση συμφερόντων κατά το στάδιο αξιολογήσεως της διαδικασίας του διαγωνισμού και μετά από την κοινοποίηση των αποφάσεων περί αναθέσεως στις 18 Σεπτεμβρίου 2014 για το τμήμα αριθ. 3 και στις 30 Οκτωβρίου 2014 για τα τμήματα αριθ. 2 και 4. Τα στάδια της συγχωνεύσεως, που δεν είχαν καν ακόμη ολοκληρωθεί κατά την ημερομηνία της αποφάσεως περί αναθέσεως, εν ουδεμία περιπτώσει θα μπορούσαν να επηρεάσουν την υποβολή των προσφορών, την κατάταξή τους ή την απόφαση περί αναθέσεως και, κατά συνέπεια, επ' ουδενί θα μπορούσαν να δημιουργήσουν σύγκρουση συμφερόντων. Ουδεμία πληροφορία αντηλλάγη μεταξύ των εταιρειών, δεδομένου ότι παρέμειναν άμεσες ανταγωνίστριες έως ότου ολοκληρωθεί η εξαγορά, πράγμα το οποίο αποδεικνύεται από τις εσωτερικές οδηγίες που απεστάλησαν στις 23 Απριλίου 2014 από τη Sopra Group και τη Groupe Steria στους αντίστοιχους υπαλλήλους τους.

- 60 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, εξάλλου, ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η ανάκληση της προσφοράς της κοινοπραξίας TEPting για το τμήμα αριθ. 4, που προτάθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2014 και έγινε δεκτή από το Κοινοβούλιο στις 13 Φεβρουαρίου 2015. Κατά την άποψή της, η ανάκληση αυτή καταδεικνύει σαφώς ότι οι κοινοπραξίες, στις οποίες ανήκαν η προσφεύγουσα και η Steria Benelux, ουδόλως είχαν την πρόθεση να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό ή να παραβούν τη συγγραφή υποχρεώσεων και ενισχύει το επιχείρημά της περί ανυπαρξίας συγκρούσεως συμφερόντων, υποδηλώνοντας παράλληλα ότι μια υποθετική σύγκρουση συμφερόντων δεν μπορούσε ποτέ να εξελιχθεί σε πραγματική σύγκρουση συμφερόντων, διότι ήταν προφανές ότι η TEPting δεν θα εκτελούσε το εν λόγω τμήμα.
- 61 Κατά την προσφεύγουσα, η συγχώνευση πρέπει να λογισθεί ως γενομένη από την 1η Ιανουαρίου 2015 χωρίς να υπάρχει, πριν από την ημερομηνία αυτήν, ουδεμία βεβαιότητα ως προς την αίσια έκβασή της.
- 62 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η ανυπαρξία οιασδήποτε συγκρούσεως συμφερόντων αποδεικνύεται επίσης από το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο κίνησε, στις 27 Ιανουαρίου 2015, τη διαδικασία με διαπραγμάτευση PE/ITEC-NPE-15.8. Το αντικείμενο της διαδικασίας αυτής συνέπιπτε προδήλως με τις υπηρεσίες τις οποίες αφορά το τμήμα αριθ. 3. Στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, ουδεμία ρήτρα περί ασυμβατότητας είχε προβλεφθεί. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο είχε καλέσει να συμμετάσχουν στην εν λόγω διαδικασία προσφέροντες στους οποίους είχε ήδη ανατεθεί η εκτέλεση των παροχών που σχετιζόνταν με τα τμήματα έτερου διαγωνισμού, ήτοι του διαγωνισμού PE/ITEC-ITS08, στο πλαίσιο του οποίου η σύμβαση είχε ήδη ανατεθεί. Εντούτοις, η εκτέλεση των εν λόγω παροχών θα ήταν ασύμβατη, σύμφωνα με τη λογική των προσβαλλόμενων αποφάσεων, με την εκτέλεση της συμβάσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας με διαπραγμάτευση.
- 63 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο Κοινοβούλιο ότι διαπίστωσε, χωρίς να ορίσει την έννοια του «οικονομικού φορέα» ή να αποδείξει ότι είχε εφαρμοστεί στην πράξη από κοινού διαχείριση, ότι, στις 6 Αυγούστου 2014 και, το αργότερο, στις 5 Σεπτεμβρίου 2014, η προσφεύγουσα και η Steria Benelux αποτελούσαν έναν και τον αυτόν οικονομικό φορέα.
- 64 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έννοια της «επιχειρήσεως» δεν μπορεί να ερμηνευθεί όπως αυτή χρησιμοποιείται στο δίκαιο του ανταγωνισμού, δεδομένου ότι η εν λόγω έννοια, στο δίκαιο του ανταγωνισμού, επιδιώκει σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους που επιδιώκονται στο πλαίσιο του δικαίου των δημοσίων συμβάσεων.
- 65 Κατά την προσφεύγουσα, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να επικαλεσθεί το μαχητό τεκμήριο του δικαίου του ανταγωνισμού κατά το οποίο η μητρική εταιρία ασκεί καθοριστική επιρροή επί της θυγατρικής της, δεδομένου ότι δεν απέδειξε τη δυνατότητα εφαρμογής του τεκμηρίου αυτού εν προκειμένω. Ως εκ τούτου, παρέβη την υποχρέωσή του να προβεί σε έρευνα προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον η μητρική εταιρία ασκούσε μια τέτοια επιρροή επί της θυγατρικής της.
- 66 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν υφίστατο ενιαία οικονομική μονάδα και ότι η Steria Benelux δρούσε ανεξάρτητα, χωρίς να υπάρχει ενότητα συμπεριφοράς. Επιπλέον, δεν απεδείχθη η ύπαρξη κοινής διαχειρίσεως. Συναφώς, η παρουσία του ιδίου προσώπου στα διοικητικά συμβούλια της Steria Benelux και της Sopra Steria Group δεν αποδεικνύει ότι ασκείτο αυτομάτως ή ότι μπορούσε να τεκμαρθεί καθοριστική επιρροή ή οιασδήποτε μορφής επιρροή. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα και η Steria Benelux θα έπρεπε να θεωρηθούν ως διακριτές νομικές οντότητες και διακριτοί οικονομικοί φορείς.
- 67 Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν υφίστατο δυνητική σύγκρουση συμφερόντων και ότι, εν πάση περιπτώσει, το Κοινοβούλιο ενημερώθηκε δεόντως για τη διαδικασία της συγχωνεύσεως. Διευκρινίζει ότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών για τη διαδικασία του διαγωνισμού απαγόρευε κάθε επαφή με το Κοινοβούλιο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων και υπό συγκεκριμένες απαριθμούμενες περιστάσεις. Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, η κοινοποίηση της προθέσεως συγχωνεύσεως ή επικείμενης συγχωνεύσεως δεν περιλαμβανόταν μεταξύ αυτών. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μόλις κατά τη διάρκεια του Οκτωβρίου και του Νοεμβρίου 2014

έλαβε γνώση του ότι η Steria Benelux είχε συμμετάσχει στη διαδικασία σχετικά με το τμήμα αριθ. 4. Με επιστολές της 21ης Νοεμβρίου 2014, οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL ενημέρωσαν δεόντως το Κοινοβούλιο για την επικείμενη συγχώνευση αφού αυτό είχε έλθει σε επαφή μαζί τους, στις 19 Νοεμβρίου 2014, για το ζήτημα της αναστολής της διαδικασίας του διαγωνισμού. Τέλος, κατά την προσφεύγουσα, η πρώτη ιδέα περί συγχωνεύσεως είχε αναγγελθεί με ανακοινωθέν Τύπου της 8ης Απριλίου 2014. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με την υποχρέωσή του να αξιολογεί λεπτομερώς τις προσφορές και τους προσφέροντες, το Κοινοβούλιο όφειλε να έχει γνώση της διαδικασίας προσεγγίσεως μεταξύ της Sopra Group και της Groupe Steria.

- 68 Το Κοινοβούλιο και οι παρεμβαίνουσες αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

– Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 69 Εν προκειμένω, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 28 έως 30 ανωτέρω, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις βασίζονται σε δύο διακριτές αιτιολογίες.
- 70 Συναφώς, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 29 ανωτέρω, στο πλαίσιο της πρώτης αιτιολογίας των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το Κοινοβούλιο θεώρησε ότι οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL, στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα, και η κοινοπραξία TEPting, στην οποία μετείχε η Steria Benelux, είχαν υποβάλει προσφορές για ασύμβατα τμήματα, κατά παράβαση του άρθρου 158, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού και του άρθρου I.3 της συγγραφής υποχρεώσεων. Εντούτοις, όπως προκύπτει από το γράμμα της τελευταίας αυτής διατάξεως, η παράβασή της συνεπάγεται την απόρριψη των προσφορών, χωρίς να απαιτείται να αποδειχθεί ταυτόχρονα κάποια άλλη παράβαση. Επομένως, η πρώτη αυτή αιτιολογία, αν αποδειχθεί, αρκεί για να απορριφθούν οι προσφορές των κοινοπραξιών IBI IUS και STEEL, στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα, όσον αφορά τα τμήματα αριθ. 2 και 3.
- 71 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτιολογία των προσβαλλόμενων αποφάσεων, όπως αυτή εκτέθηκε στη σκέψη 30, ανωτέρω, και στηρίζεται στην παράλειψη παροχής των πληροφοριών που απαιτούνται, δυνάμει του άρθρου 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτή καθαυτή η εν λόγω αιτιολογία συνεπάγεται, κατά το γράμμα της εν λόγω διατάξεως, τον αποκλεισμό του παραβάτη προσφέροντος από την ανάθεση της συμβάσεως, χωρίς να χρειάζεται να διαπιστωθούν και άλλες παρατυπίες. Εν προκειμένω, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 30 ανωτέρω, το Κοινοβούλιο έκρινε ότι έπρεπε να αποκλείσει την προσφεύγουσα από την ανάθεση της συμβάσεως λόγω της παραβάσεως της διατάξεως αυτής του δημοσιονομικού κανονισμού και να μην λάβει πλέον υπόψη την προσφεύγουσα κατά την αξιολόγηση των προσφορών των κοινοπραξιών IBI IUS STEEL, οι οποίες, εξ αυτού του λόγου, δεν πληρούσαν πλέον τις απαιτήσεις περί τεχνικών ικανοτήτων που προβλέπονταν από τη συγγραφή υποχρεώσεων και, ως εκ τούτου, έπρεπε να απορριφθούν.
- 72 Ως εκ τούτου, εκάστη των δύο αιτιολογιών που επικαλέσθηκε το Κοινοβούλιο στις προσβαλλόμενες αποφάσεις δικαιολογεί, αφ' εαυτής, την απόρριψη των προσφορών των κοινοπραξιών IBI IUS και STEEL, στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα, όσον αφορά τα τμήματα αριθ. 2 και 3.
- 73 Στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τα συμπεράσματα που αντλεί το Κοινοβούλιο στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιολογίας, όσον αφορά το κριτήριο των τεχνικών ικανοτήτων, αρκεί, προκειμένου να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, να μην έχει εμφιλωρήσει κάποιο σφάλμα στην εκ μέρους του εφαρμογή του άρθρου 158, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού ή, εναλλακτικά, του άρθρου 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού.

- 74 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει, κατ' αρχάς, τη δεύτερη αιτιολογία επί της οποίας στηρίζονται οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, ήτοι την παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού.
- 75 Υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιολογίας των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το Κοινοβούλιο δεν ισχυρίζεται ότι υφίστατο πραγματική κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων ή παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, στοιχείο α', του δημοσιονομικού κανονισμού. Όπως προκύπτει από τα σημεία 31 έως 34 των εν λόγω αποφάσεων, το Κοινοβούλιο προσάπτει στην προσφεύγουσα μόνον ότι δεν το ενημέρωσε για την ύπαρξη καταστάσεως δυνάμενης να προκαλέσει σύγκρουση συμφερόντων κατά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.
- 76 Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού, από την ανάθεση συμβάσεως αποκλείονται οι υποψήφιοι ή οι προσφέροντες οι οποίοι, κατά τη διαδικασία συνάψεως της εν λόγω συμβάσεως, δεν παρείχαν τις πληροφορίες που ζητήθηκαν από την αναθέτουσα αρχή.
- 77 Συνεπώς, προκειμένου να εκτιμηθεί η νομιμότητα της δεύτερης αιτιολογίας των προσβαλλόμενων αποφάσεων πρέπει, πρώτον, να διαπιστωθεί αν υπήρχαν, εν προκειμένω, στοιχεία ικανά να δημιουργήσουν κατάσταση δυνάμενη οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων, και υπό το πρίσμα της προβλεπόμενης στη συγγραφή υποχρεώσεων απαγορεύσεως υποβολής προσφορών για ασύμβατα τμήματα. Δεύτερον, σε καταφατική περίπτωση, θα πρέπει να εξεταστεί αν, και, ενδεχομένως, από τότε, η προσφεύγουσα ήταν υποχρεωμένη να ενημερώσει συναφώς το Κοινοβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού.
- Επί της υπάρξεως στοιχείων ικανών να δημιουργήσουν κατάσταση δυνάμενη να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων*
- 78 Κατά τη νομολογία, το άρθρο 107 του δημοσιονομικού κανονισμού, έχοντας ως αντικείμενο την αποτροπή των συγκρούσεων συμφερόντων, σκοπεί να διασφαλίσει την εν ευρεία εννοία ανεξαρτησία των προσφερόντων έναντι άλλων πιθανών παρεμβαινόντων, είτε από διαρθρωτικής είτε από λειτουργικής απόψεως (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2006, TEA-CEGOS κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-376/05 και T-383/05, EU:T:2006:47, σκέψεις 53, 58 και 59).
- 79 Πρέπει εξάλλου να θεωρηθεί ότι η απαγόρευση που εμποδίζει τον ίδιο οικονομικό φορέα να υποβάλει προσφορά, άμεσα ή έμμεσα, για ασύμβατα τμήματα σκοπεί να αποτρέψει τυχόν νόθευση του ανταγωνισμού και να συγκεκριμενοποιήσει την έννοια της καταστάσεως συγκρούσεως συμφερόντων του άρθρου 107 του δημοσιονομικού κανονισμού (πρβλ. διάταξη της 20ής Απριλίου 2007, TEA-CEGOS και STG κατά Επιτροπής, C-189/06 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2007:242, σκέψη 28).
- 80 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, βάσει του εντύπου αριθ. 4, στοιχείο ζ', που επισυνάπτεται στη συγγραφή υποχρεώσεων, η σύγκρουση συμφερόντων μπορεί να οφείλεται στην ύπαρξη οικονομικών δεσμών ή άλλων κρίσιμων σχέσεων ή κοινών συμφερόντων. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, δυνάμει του κεφαλαίου σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν τα κριτήρια αποκλεισμού του άρθρου I.13.1 της συγγραφής υποχρεώσεων, κάθε προσφέρων ήταν υποχρεωμένος να υπογράψει και να υποβάλει το εν λόγω έντυπο.
- 81 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο του διαγωνισμού, το έργο που αναλαμβάνει ο ανάδοχος του τμήματος αριθ. 4 συνίσταται στην αξιολόγηση των παρεχόμενων για την εκτέλεση των τμημάτων αριθ. 2 και 3 υπηρεσιών. Η απαγόρευση υποβολής προσφοράς για ασύμβατα τμήματα, ήτοι, αφενός, για τα τμήματα αριθ. 2 και 3 και, αφετέρου, για το τμήμα αριθ. 4, η οποία προκύπτει από το άρθρο I.3 της συγγραφής υποχρεώσεων σε συνδυασμό με το παράρτημα II της συγγραφής υποχρεώσεων, εντάσσεται σε αυτό το πλαίσιο.

- 82 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, στις 5 Σεπτεμβρίου 2014, η προσφεύγουσα κατείχε το 90,52 % του κεφαλαίου και το 89,41 % των δικαιωμάτων ψήφου της Groupe Steria και ότι, κατά την ημερομηνία αυτή, η Steria Benelux ήταν θυγατρική κατά 99,99 % της Steria, η οποία ανήκε κατά 100 % στην Groupe Steria.
- 83 Επομένως, στην περίπτωση κατά την οποία, στο πλαίσιο της εκτελέσεως των υπηρεσιών του τμήματος αριθ. 4, η Steria Benelux θα έπρεπε να αξιολογήσει, ως μέλος της κοινοπραξίας TEPting, τις παρεχόμενες προς εκτέλεση των τμημάτων αριθ. 2 και 3 υπηρεσίες της προσφεύγουσας, η προσήκουσα εκτέλεσή τους θα μπορούσε να υπονομευθεί, στον βαθμό που η Steria Benelux θα μπορούσε να έχει συμφέρον να αξιολογήσει κατά τρόπο μεροληπτικό τις παρεχόμενες από την προσφεύγουσα υπηρεσίες λόγω των διαρθρωτικών δεσμών τους και των κοινών συμφερόντων τους.
- 84 Εξάλλου, και άλλα στοιχεία επιβεβαιώνουν την ύπαρξη σημαντικών δεσμών μεταξύ της προσφεύγουσας και της μητρικής εταιρίας της Steria Benelux ή κοινών συμφερόντων, κατά την έννοια του εντύπου αριθ. 4, στοιχείο ζ', που επισυνάπτεται στη συγγραφή υποχρεώσεων.
- 85 Πρώτον, όπως επισημαίνει το Κοινοβούλιο, τα ανακοινωθέντα Τύπου της 8ης Απριλίου και της 6ης Αυγούστου 2014 δημοσιεύθηκαν επ' ονόματι τόσο της Sopra Group όσο και της Groupe Steria μνημονεύοντας δύο διακριτούς συνδέσμους επικοινωνίας, ενώ το ανακοινωθέν Τύπου της 5ης Σεπτεμβρίου 2014 μνημόνευε έναν μόνον σύνδεσμο επικοινωνίας και το ανακοινωθέν Τύπου της 3ης Δεκεμβρίου 2014 δημοσιεύθηκε επ' ονόματι μόνον της Sopra Steria και μνημόνευε έναν μόνον σύνδεσμο επικοινωνίας.
- 86 Δεύτερον, στις 5 Σεπτεμβρίου 2014, η Sopra Group μετονομάστηκε σε Sopra Steria Group, δυνάμει των δεσμεύσεων που αναλήφθηκαν κατά τη γενική συνέλευση της προσφεύγουσας της 27ης Ιουνίου 2014, γεγονός που εντάσσεται στη διαδικασία προσεγγίσεως και δημιουργίας κοινών συμφερόντων μεταξύ των δύο οικονομικών οντοτήτων.
- 87 Τρίτον, στις 5 Σεπτεμβρίου 2014, άρχισε η θητεία της προέδρου-γενικής διευθύντριας της Steria Benelux ως μέλους της διοικήσεως της Sopra Steria Group, δυνάμει των δεσμεύσεων που αναλήφθηκαν κατά τη γενική συνέλευση της προσφεύγουσας, γεγονός που αποτελεί ένδειξη περί υπάρξεως σημαντικών δεσμών μεταξύ της προσφεύγουσας και της Steria Benelux ή κοινών συμφερόντων.
- 88 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι υπήρχαν επαρκή στοιχεία ικανά να δημιουργήσουν κατάσταση δυνάμενη να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων, κατά την έννοια του εντύπου αριθ. 4, στοιχείο ζ', που επισυνάπτεται στη συγγραφή υποχρεώσεων καθώς και κατά τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 78 ανωτέρω, τα οποία έπρεπε να ληφθούν υπόψη από το Κοινοβούλιο κατά το στάδιο της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως, έστω και αν ο εν λόγω κίνδυνος δεν επήλθε εν τέλει διότι η κοινοπραξία TEPting αποσύρθηκε από το τμήμα αριθ. 4 (πρβλ. απόφαση της 18ης Απριλίου 2007, Deloitte Business Advisory κατά Επιτροπής, T-195/05, EU:T:2007:107, σκέψεις 67 και 75).
- 89 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η απαγόρευση υποβολής προσφορών για ασύμβατα τμήματα εφαρμόζεται μόνον κατά τη συγκεκριμένη ημερομηνία της υποβολής των προσφορών.
- 90 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως επισήμανε το Κοινοβούλιο, η αναφερθείσα στη σκέψη 89 ανωτέρω απαγόρευση, της οποίας η ratio εμπνέεται επίσης από τον σκοπό της αποτροπής των καταστάσεων συγκρούσεως συμφερόντων, σκοπούσε να εμποδίσει τον μη συμμορφωθέντα με την εν λόγω απαγόρευση προσφέροντα να καταστεί ανάδοχος ή μέλος αναδόχων κοινοπραξιών ταυτοχρόνως για τα τμήματα υπ' αριθ. 2 ή 3, αφενός, και για το τμήμα αριθ. 4, αφετέρου.

- 91 Στη συνάφεια αυτή, πρέπει να τονιστεί ότι ο περιορισμός του πεδίου εφαρμογής της απαγορεύσεως περί του οποίου γίνεται λόγος στη σκέψη 89 ανωτέρω μόνον στη συγκεκριμένη ημερομηνία της υποβολής των προσφορών θα στερούσε από την απαγόρευση αυτή την πρακτική αποτελεσματικότητά της στον βαθμό που ο σκοπός αυτός θα μπορούσε να καταστρατηγηθεί και να υπονομευθεί η προσήκουσα εκτέλεση της συμβάσεως (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Νοεμβρίου 2002, Scan Office Design κατά Επιτροπής, T-40/01, EU:T:2002:288, σκέψη 87, και της 26ης Σεπτεμβρίου 2014, B&S Europe κατά Επιτροπής, T-222/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:837, σκέψη 85). Πράγματι, η πρακτική αποτελεσματικότητα της απαγορεύσεως αυτής εξασφαλίζεται μόνον εάν η απαγόρευση εφαρμόζεται καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας προκειμένου να καλύψει κάθε γεγονός, ακόμη και μεταγενέστερο της υποβολής προσφορών, το οποίο θα είχε ως αποτέλεσμα να κατορθώσει μια επιχείρηση να αναλάβει την εκτέλεση ασύμβατων τμημάτων.
- 92 Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η απαγόρευση περί της οποίας γίνεται λόγος στη σκέψη 89 ανωτέρω εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια ολόκληρης της διαδικασίας της συνάψεως συμβάσεων.
- 93 Ως εκ τούτου, είναι αδιάφορο αν οι διαρθρωτικοί δεσμοί μεταξύ της προσφεύγουσας και της Steria Benelux ή τα κοινά συμφέροντά τους δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία της υποβολής προσφορών. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά το γεγονός ότι η συγχώνευση μεταξύ Sopra Group και Groupe Steria ολοκληρώθηκε το πρώτον την 1η Ιανουαρίου 2015, καθόσον αποδείχθηκε ότι προϋπήρχαν σημαντικοί δεσμοί μεταξύ των εν λόγω οντοτήτων δυνάμενοι να δημιουργήσουν κατάσταση η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων.
- 94 Πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι οι εσωτερικές οδηγίες που απεστάλησαν στις 23 Απριλίου 2014 από τη Sopra Group και την Groupe Steria προς τους αντίστοιχους υπαλλήλους τους εξακολουθούσαν να εφαρμόζονται μετά την απόκτηση του 90,52 % των μεριδίων της τελευταίας εταιρίας στις 5 Σεπτεμβρίου 2014.
- 95 Ως εκ τούτου, υπό το πρίσμα των ανωτέρω, συνάγεται το συμπέρασμα ότι το Κοινοβούλιο δεν έσφαλε κρίνοντας ότι, από τις 5 Σεπτεμβρίου 2014, υπήρχαν στοιχεία δυνάμενα να δημιουργήσουν κατάσταση η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων.
- 96 Πρέπει, επομένως, να εξακριβωθεί αν, και, ενδεχομένως, από πότε, η προσφεύγουσα ήταν υποχρεωμένη να ενημερώσει συναφώς το Κοινοβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού.

– Επί της υποχρέωσης παροχής των πληροφοριών που ζητήθηκαν από την αναθέτουσα αρχή

- 97 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 76 ανωτέρω, από το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού προκύπτει ότι από την ανάθεση συμβάσεως αποκλείονται οι υποψήφιοι ή οι προσφέροντες οι οποίοι, κατά τη διαδικασία συνάψεως της εν λόγω συμβάσεως, δεν παρείχαν τις πληροφορίες που ζητήθηκαν από την αναθέτουσα αρχή.
- 98 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, βάσει του εντύπου αριθ. 4, στοιχείο η', που επισυνάπτεται στη συγγραφή υποχρεώσεων, οι προσφέροντες ανέλαβαν την υποχρέωση να ενημερώσουν αμελλητί την αναθέτουσα αρχή για οποιαδήποτε κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων ή για οποιαδήποτε κατάσταση δυνάμενη να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων. Όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 80 ανωτέρω, οι προσφέροντες ήσαν υποχρεωμένοι να υπογράψουν και να υποβάλουν το έντυπο αυτό.
- 99 Εντέυθεν συνάγεται ότι η επίμαχη υποχρέωση παροχής πληροφοριών που υπέχουν οι προσφέροντες στο πλαίσιο του διαγωνισμού αφορά ιδίως τον κίνδυνο να περιέλθει κάποιο από τα μέλη τους σε κατάσταση δυνάμενη να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων.

- 100 Κατά συνέπεια, λαμβανομένου υπόψη του συμπεράσματος που συνήχθη στη σκέψη 95 ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, οι πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία προσεγγίσεως μεταξύ της προσφεύγουσας και της Groupe Steria, της οποίας η Sopra Benelux ήταν θυγατρική, πρέπει να θεωρηθούν ότι εμπίπτουν στις «πληροφορ[ίες] που ζητήθηκαν από την αναθέτουσα αρχή για την συμμετοχή τους στη διαδικασία δημόσιας σύμβασης» κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού.
- 101 Υπό το φως των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι, σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού, και όπως τούτο προκύπτει επίσης από το έντυπο αριθ. 4, στοιχείο η', που επισυνάπτεται στη συγγραφή υποχρεώσεων, εναπέκειτο στην προσφεύγουσα, άμεσα ή μέσω των κοινοπραξιών στις οποίες ανήκε, να επιδείξει επιμέλεια και να ενημερώσει το Κοινοβούλιο με δική της πρωτοβουλία αμελλητί σχετικά με την απόκτηση από τη Sopra Group των μεριδίων της Groupe Steria, της οποίας η Steria Benelux ήταν θυγατρική, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου 2014, προκειμένου να του δοθεί η δυνατότητα να έχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία για να αξιολογήσει την κατάσταση της προσφεύγουσας και να λάβει τα κατάλληλα μέτρα, εφόσον τούτο παρίστατο αναγκαίο. Εντούτοις, το Κοινοβούλιο ενημερώθηκε από τις κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL, στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα, σχετικά με τη διαδικασία εξαγοράς της Groupe Steria από τη Sopra Group, το πρώτον, στις 21 Νοεμβρίου 2014, αφού το Κοινοβούλιο ανακοίνωσε, στις 19 Νοεμβρίου 2014, την αναστολή της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως. Η καθυστέρηση με την οποία τα στοιχεία αυτά παρασχέθηκαν στο Κοινοβούλιο, στερούμενη οιασδήποτε εύλογης δικαιολογίας, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, παρά τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 102 Πρώτον, το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από την πρόταση της κοινοπραξίας TEPting, στις 15 Δεκεμβρίου 2014, να ανακαλέσει την προσφορά της για το τμήμα αριθ. 4, στο μέτρο που η προσφεύγουσα έπρεπε να παράσχει τις πληροφορίες που είχε ζητήσει η αναθέτουσα αρχή το αργότερο από τις 5 Σεπτεμβρίου 2014, όταν κατείχε το 90,52 % του κεφαλαίου και το 89,41 % των δικαιωμάτων ψήφου της Groupe Steria. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, όσον αφορά τα στοιχεία που αφορούν ένα μέλος της κοινοπραξίας και ενδέχεται να δημιουργήσουν κατάσταση δυνάμενη να προκαλέσει σύγκρουση συμφερόντων, τα οποία δεν παρασχέθηκαν μολοντί είχαν ζητηθεί από την αναθέτουσα αρχή, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να αποκλείσει το συγκεκριμένο μέλος από την ανάθεση της συμβάσεως άπαξ και διαπιστώσει τη μη κοινοποίηση των εν λόγω πληροφοριών (πρβλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2014, Flying Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-91/12 και T-280/12, EU:T:2014:832, σκέψη 75).
- 103 Δεύτερον, όσον αφορά την απαγόρευση επικοινωνίας με το Κοινοβούλιο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, που περιλαμβάνεται στην πρόσκληση υποβολής προσφορών για τη διαδικασία διαγωνισμού, είναι αληθές ότι απαγορεύεται η επικοινωνία μεταξύ των προσφερόντων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων που απαριθμούνται στην εν λόγω πρόσκληση. Εντούτοις, η εν λόγω απαγόρευση πρέπει να ερμηνεύεται κατά εύλογο τρόπο. Ο κύριος σκοπός της είναι να αποφευχθεί η άσκηση οποιασδήποτε επιρροής στην αξιολόγηση των προσφορών και η τροποποίηση των προσφορών. Η διαπίστωση αυτή προκύπτει από το γεγονός ότι κάθε επαφή με πρωτοβουλία των προσφερόντων μετά το άνοιγμα των προσφορών απαγορεύεται, ενώ δεν συμβαίνει το ίδιο με τις επαφές που γίνονται με πρωτοβουλία του Κοινοβουλίου.
- 104 Εντούτοις, ορισμένες πληροφορίες, όπως οι επίμαχες εν προκειμένω, ήτοι η απόκτηση από την προσφεύγουσα των μεριδίων εταιρίας μέλους κοινοπραξίας η οποία είχε υποβάλει προσφορά για τμήμα ασύμβατο με άλλα τμήματα για τα οποία οι κοινοπραξίες στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα είχαν επίσης υποβάλει προσφορές, συνιστούν προφανώς εξαιρετικές περιστάσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως επικοινωνίας με το Κοινοβούλιο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, κατά μείζονα λόγο αφού οι εν λόγω περιστάσεις αφορούν την τήρηση των βασικών όρων που προβλέπονταν στη συγγραφή υποχρεώσεων. Όπως επισημαίνεται στη σκέψη 98 ανωτέρω, υπήρχε

σαφής πρόβλεψη στο έντυπο αριθ. 4, που επισυνάπτεται στη συγγραφή υποχρεώσεων, ότι κάθε κατάσταση δυνάμενη να προκαλέσει σύγκρουση συμφερόντων έπρεπε να δηλώνεται αμελλητί από τους προσφέροντες.

- 105 Επομένως, επικοινωνία με το Κοινοβούλιο προκειμένου αυτό να ενημερωθεί για την ύπαρξη στοιχείων δυνάμενων να δημιουργήσουν κατάσταση η οποία θα μπορούσε να προκαλέσει σύγκρουση συμφερόντων όσον αφορά ένα μέλος πλειόνων κοινοπραξιών δεν θα είχε ως αντικείμενο την τροποποίηση των προσφορών που είχαν υποβληθεί από τις εν λόγω κοινοπραξίες προς όφελός τους ούτε τον επηρεασμό του Κοινοβουλίου στο πλαίσιο της *in concreto* αξιολογήσεως των προσφορών. Αντιθέτως, οι πληροφορίες αυτές θα παρείχαν ακριβώς στο Κοινοβούλιο τη δυνατότητα να αξιολογήσει, μετά λόγου γνώσεως, εάν οι προσφορές πληρούσαν τις απαιτήσεις της συγγραφής υποχρεώσεων. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να ισχυριστεί ότι ήταν αδύνατο να επικοινωνήσει με το Κοινοβούλιο λόγω της απαγορεύσεως να έχει επαφές μαζί του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.
- 106 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL, στις οποίες μετείχε, ενημέρωσαν εγκαίρως το Κοινοβούλιο σχετικά με την κατάσταση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αυτό ενημερώθηκε σχετικά με τη διαδικασία προσεγγίσεως μεταξύ της Sopra Group και της Groupe Steria το πρώτον με την απάντηση στις επιστολές του Κοινοβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2014, που αφορούσαν την αναστολή της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως, η οποία περιέχεται στις επιστολές των κοινοπραξιών IBI IUS και STEEL και της Steria Benelux της 21ης Νοεμβρίου 2014. Επιπλέον, οι επιστολές της 21ης Νοεμβρίου 2014 διευκρινίζουν ότι η πληροφόρηση αυτή παρασχέθηκε μόνο λόγω του γεγονότος ότι οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL και η Steria Benelux είχαν ενημερωθεί ανεπίσημα ότι η προσέγγιση αυτή ήταν ενδεχομένως η αιτία για την απόφαση περί αναστολής.
- 107 Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι οι κοινοπραξίες στις οποίες μετείχε ενήργησαν εγκαίρως και με δική τους πρωτοβουλία προκειμένου να θεραπευθεί η παράλειψή τους να παράσχουν τις υποχρεωτικές πληροφορίες στο Κοινοβούλιο όταν τους ζητήθηκε.
- 108 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έλαβε γνώση του γεγονότος ότι η Steria Benelux είχε συμμετάσχει στη διαδικασία σχετικά με το τμήμα αριθ. 4 το πρώτον κατά τους μήνες Οκτώβριο και Νοέμβριο. Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παράλειψή της να παράσχει τις πληροφορίες που είχε ζητήσει η αναθέτουσα αρχή επικαλούμενη το γεγονός ότι δεν επέδειξε τη δέουσα επιμέλεια. Η παράλειψη παροχής των πληροφοριών αυτών αφορά τόσο τις εκούσιες πράξεις όσο και τις εξ αμελείας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2014, Flying Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-91/12 και T-280/12, EU:T:2014:832, σκέψη 75).
- 109 Πέμπτον, όσον αφορά το ανακοινωθέν Τύπου της 8ης Απριλίου 2014 σχετικά με την πιθανή συγχώνευση μεταξύ της Sopra Group και της Groupe Steria, καθώς και τη φερόμενη παράβαση από το Κοινοβούλιο της υποχρεώσεώς του να αξιολογήσει λεπτομερώς τις προσφορές και τους προσφέροντες, από το έντυπο αριθ. 4, στοιχείο η', που επισυνάπτεται στη συγγραφή υποχρεώσεων καθώς και από το γράμμα του άρθρου 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού προκύπτει σαφώς ότι εναπέκειτο στην προσφεύγουσα να ενημερώσει το Κοινοβούλιο για την προσέγγιση μεταξύ της Sopra Group και της Groupe Steria. Εντούτοις, το εν λόγω ανακοινωθέν Τύπου ούτε απευθυνόταν ούτε κοινοποιήθηκε στο Κοινοβούλιο από την προσφεύγουσα ή από τις εν λόγω κοινοπραξίες στις οποίες αυτή μετείχε. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 106 ανωτέρω, οι εν λόγω κοινοπραξίες ενημέρωσαν το Κοινοβούλιο σχετικά με την εν λόγω προσέγγιση το πρώτον στις 21 Νοεμβρίου 2014, σε απάντηση των επιστολών του Κοινοβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2014.
- 110 Επομένως, η αιτίαση αυτή της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

- 111 Έκτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ανυπαρξία κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων, η οποία δεν απαιτείται να επισημαίνεται στην αναθέτουσα αρχή, αποδεικνυόταν επίσης από την κίνηση, από το Κοινοβούλιο, της διαδικασίας με διαπραγμάτευση PE/ITEC-NPE-15.8. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι το αντικείμενο της διαδικασίας αυτής ήταν εν μέρει παρεμφερές προς αυτό του διαγωνισμού σχετικά με τις υπηρεσίες τις οποίες αφορούσε το τμήμα αριθ. 3. Εντούτοις, κατά την προσφεύγουσα, η εν λόγω διαδικασία με διαπραγμάτευση ουδεμία ρήτρα ασυμβατότητας προέβλεπε.
- 112 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι, μολονότι η αναθέτουσα αρχή μπορεί να προσφύγει σε διαδικασία με διαπραγμάτευση μόνον εάν συντρέχουν ειδικές περιστάσεις, όπως ενδεικτικώς σε περίπτωση παράτυπων ή απαράδεκτων προσφορών στο πλαίσιο ανοικτής διαδικασίας μετά την ολοκλήρωση αυτής, τις οποίες διαλαμβάνει το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, εντούτοις συνιστά αυτοτελή και διακριτή διαδικασία σε σχέση με κάθε άλλη διαδικασία για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως (πρβλ. απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2015, Direct Way και Direct Way Worldwide κατά Κοινοβουλίου, T-126/13, EU:T:2015:819, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, βάσει της ως άνω νομολογίας, η πρόσκληση υποβολής προσφορών και η διαδικασία με διαπραγμάτευση PE/ITEC-NPE-15.8 δεν συνδέονται μεταξύ τους. Επομένως, οι προβλεπόμενοι στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας όροι δεν μπορούν να επηρεάσουν την πρόσκληση υποβολής προσφορών. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να επικαλεσθεί την εν λόγω διαδικασία για να αποδείξει ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων εν προκειμένω και ότι δεν ήταν αναγκαίο να επισημανθεί τούτο στην αναθέτουσα αρχή.
- 113 Επομένως, ορθώς το Κοινοβούλιο απέκλεισε την προσφεύγουσα από την ανάθεση της συμβάσεως και, κατά συνέπεια, απέρριψε τις προσφορές των κοινοπραξιών IBI IUS και STEEL, λόγω της παραβάσεως της απορρέουσας από το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού υποχρεώσεως παροχής στο Κοινοβούλιο πληροφοριών σχετικά με τα στοιχεία που μπορούν να δημιουργήσουν κατάσταση δυνάμενη να προκαλέσει σύγκρουση συμφερόντων όσον αφορά την προσφεύγουσα.
- 114 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί η πρώτη αιτιολογία που παραθέτουν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- Επί του δευτέρου σκέλους που στηρίζεται στην παραβίαση των αρχών της διαφάνειας, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως που αναφέρονται στο άρθρο 102, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού*
- 115 Κατά την προσφεύγουσα, το Κοινοβούλιο παρέβη το άρθρο 102, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως που προκύπτει από μια σειρά διαπιστώσεων.
- 116 Πρώτον, κατά την προσφεύγουσα, η λεπτομερής αιτιολογία και η διεξοδική έρευνα ήταν κατά μείζονα λόγο επιβεβλημένες εν προκειμένω, δεδομένου ότι ούτε η συγγραφή υποχρεώσεων ούτε ο δημοσιονομικός κανονισμός προέβλεπαν τον αυτόματο αποκλεισμό σε περίπτωση υπάρξεως δυνητικής συγκρούσεως συμφερόντων. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 142 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, το Κοινοβούλιο όφειλε να εκτιμήσει την κατάσταση τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας.
- 117 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL βρήκαν, ως συνημμένα στις επιστολές τις οποίες τους είχε απευθύνει το Κοινοβούλιο στις 18 Σεπτεμβρίου 2014 και στις 30 Οκτωβρίου 2014, αντιστοιχώς, δύο αντίγραφα των συμβάσεων προκειμένου να τα υπογράψουν και να του τα επιστρέψουν. Θεωρεί ότι αυτές το έπραξαν υπολαμβάνοντας ότι το Κοινοβούλιο είχε εξετάσει ενδελεχώς τις προσφορές. Ως εκ τούτου, θεωρεί ότι το Κοινοβούλιο παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και της καλής πίστωσης.

- 118 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, κατά το άρθρο I.13 της συγγραφής υποχρεώσεων και το άρθρο 107, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού, το Κοινοβούλιο ήταν υποχρεωμένο να εκτιμήσει κατά πόσον ορισμένοι προσφέροντες έπρεπε να αποκλειστούν. Ως εκ τούτου, αναθέτοντας τις συμβάσεις στις κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL, το Κοινοβούλιο είχε επιβεβαιώσει την απουσία οιασδήποτε συγκρούσεως συμφερόντων, λαμβανομένης υπόψη της υποχρεώσεως που υπείχε να προβεί σε ενδελεχή εξέταση της καταστάσεως. Ως εκ τούτου, το Κοινοβούλιο παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας λόγω του ότι είχε επιβεβαιώσει, αρχικά, ότι δεν συνέτρεχε οποιοσδήποτε λόγος αποκλεισμού.
- 119 Τρίτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, στις 15 Δεκεμβρίου 2014, η κοινοπραξία TEPting είχε προτείνει να ανακαλέσει την προσφορά της για το τμήμα υπ' αριθ. 4 και ότι το Κοινοβούλιο, με επιστολή της 9ης Φεβρουαρίου 2015, της είχε ζητήσει να συναινέσει στην παράταση της περιόδου ισχύος της προσφοράς αυτής μέχρι τις 18 Φεβρουαρίου 2015. Εντούτοις, στις 13 Φεβρουαρίου 2015, το Κοινοβούλιο δέχθηκε την εν λόγω ανάκληση.
- 120 Ως εκ τούτου, το Κοινοβούλιο όχι μόνο δέχθηκε την ανάκληση της προσφοράς της κοινοπραξίας TEPting μετά την πάροδο υπερβολικά μεγάλου χρονικού διαστήματος, αλλά εξέδωσε επίσης τις προσβαλλόμενες αποφάσεις αφήνοντας να παρέλθει υπερβολικά μεγάλο χρονικό διάστημα μετά την κοινοποίηση των αποφάσεων περί αναστολής της 19ης Νοεμβρίου 2014. Ως εκ τούτου, παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
- 121 Επιπλέον, σε περίπτωση που υπήρχε παράβαση της συγγραφής υποχρεώσεων, το Κοινοβούλιο όφειλε να εκδώσει, όπως ακριβώς και για τις αποφάσεις σχετικά με τα τμήματα αριθ. 2 και 3, απόφαση περί αποκλεισμού της κοινοπραξίας TEPting για το τμήμα αριθ. 4 αντί να αποδεχθεί την πρότασή της περί ανακλήσεως της προσφοράς που είχε υποβάλει για το τελευταίο αυτό τμήμα. Κατά την προσφεύγουσα, πρόκειται για ανακόλουθες αποφάσεις, πράγμα που συνιστά παραβίαση της αρχής της διαφάνειας.
- 122 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, με την κίνηση της διαδικασίας με διαπραγμάτευση PE/ITEC-NPE-15.8, το Κοινοβούλιο προκάλεσε, με τις ενέργειές του, δυνητική σύγκρουση συμφερόντων, ενώ, ταυτόχρονα, απέκλεισε τις κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL από την ανάθεση της συμβάσεως λόγω μιας παρεμφερούς συγκρούσεως συμφερόντων, πράγμα που συνιστά κατάφωρη παράβαση του άρθρου 102, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού.
- 123 Το Κοινοβούλιο και οι παρεμβαίνουσες αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.
- 124 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 102, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, όλες οι δημόσιες συμβάσεις που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από τον προϋπολογισμό τηρούν τις αρχές της διαφάνειας, της αναλογικότητας, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων και ότι η αρχή της διαφάνειας, η οποία έχει, κατ' ουσίαν, ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο ευνοιοκρατίας και αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής, συνεπάγεται ότι όλοι οι όροι και οι κανόνες διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων (βλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2014, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, T-498/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:831, σκέψη 119 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία: πρβλ., επίσης, απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2011, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, T-86/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:515, σκέψη 63).
- 125 Επιπλέον, πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει ορισμένα επιχειρήματα τα οποία ήδη προέβαλε προς στήριξη του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, ειδικότερα τα επιχειρήματα που αντλούνται από απουσία δυνητικής συγκρούσεως συμφερόντων, από υποχρέωση του Κοινοβουλίου να αξιολογεί λεπτομερώς τις προσφορές και τους προσφέροντες καθώς και από απουσία οιασδήποτε συγκρούσεως

συμφερόντων λόγω της κινήσεως, από το Κοινοβούλιο, της διαδικασίας με διαπραγμάτευση PE/ITEC-NPE-15.8, και τα οποία απορρίφθηκαν ως αβάσιμα στις σκέψεις 95, 109 και 112 ανωτέρω. Τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν για τους ίδιους λόγους.

- 126 Δεύτερον, όσον αφορά τον αυτόματο αποκλεισμό της προσφεύγουσας από την ανάθεση της συμβάσεως λόγω της μη κοινοποιήσεως των πληροφοριών που είχε ζητήσει η αναθέτουσα αρχή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως τούτο υπομνήσθηκε στη σκέψη 102 ανωτέρω, η μόνη επιλογή που είχε το Κοινοβούλιο ήταν να εφαρμόσει το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού και να αποκλείσει το υπαίτιο μέλος της κοινοπραξίας από την ανάθεση της συμβάσεως άπαξ και διαπίστωσε τη μη κοινοποίηση των εν λόγω πληροφοριών (πρβλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2014, Flying Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-91/12 και T-280/12, EU:T:2014:832, σκέψη 75). Εάν το Κοινοβούλιο δεν είχε εφαρμόσει το μέτρο αυτό, θα μπορούσε ευλόγως να του προσαφθεί ευνοϊκή μεταχείριση των κοινοπραξιών στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα.
- 127 Τρίτον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι, αναθέτοντας το τμήμα αριθ. 2 στην κοινοπραξία IBI IUS και το τμήμα αριθ. 3 στην κοινοπραξία STEEL, το Κοινοβούλιο επιβεβαίωσε ότι δεν είχε διαπραχθεί καμία παρατυπία. Πράγματι, το Κοινοβούλιο ενήργησε βάσει των ελλিপών πληροφοριών που του είχαν παρασχεθεί και επανεξέτασε την απόφασή του μόνο βάσει των μεταγενέστερων πρόσθετων πληροφοριών τις οποίες, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 101 ανωτέρω, η προσφεύγουσα υποχρεώθηκε να παράσχει.
- 128 Τέταρτον, όσον αφορά την έλλειψη αποφάσεως περί αποκλεισμού της κοινοπραξίας TERting και την προβαλλόμενη παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της διαφάνειας, αρκεί η διαπίστωση ότι η κοινοπραξία αυτή πρότεινε να ανακαλέσει την προσφορά της για το τμήμα 4 και ότι η πρόταση αυτή έγινε δεκτή από το Κοινοβούλιο. Ως εκ τούτου, το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί.
- 129 Πέμπτον, το Κοινοβούλιο ανέφερε ρητώς στις επιστολές του της 19ης Νοεμβρίου 2014 ότι η διαδικασία του διαγωνισμού είχε ανασταλεί προκειμένου να λάβει τις απαραίτητες πληροφορίες. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι είχε την εντύπωση ότι η διαδικασία έπρεπε να συνεχιστεί κανονικά.
- 130 Έκτον, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Κοινοβούλιο ότι άφησε να παρέλθει υπερβολικά μεγάλο χρονικό διάστημα πριν από την έκδοση των προσβαλλόμενων αποφάσεων. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι το Κοινοβούλιο έλαβε τις σχετικές πληροφορίες από τις παρεμβαίνουσες στις 12 Νοεμβρίου 2014 και ανέστειλε τη διαδικασία επτά ημέρες αργότερα. Εντός διαστήματος μικρότερου των τριών μηνών από την αναστολή της διαδικασίας, το Κοινοβούλιο διεξήγαγε την έρευνα η οποία αφορούσε πλείονες οικονομικούς φορείς και εξέδωσε τις εν λόγω αποφάσεις. Επιπλέον, εν προκειμένω, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ή οι κοινοπραξίες IBI IUS και STEEL, στις οποίες αυτή μετείχε, δεν είχαν παράσχει τις απαραίτητες πληροφορίες εγκαίρως επιβάρυνε το έργο του Κοινοβουλίου. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της προσφεύγουσας είναι απορριπτέο.
- 131 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 132 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα και να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του Κοινοβουλίου, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του τελευταίου.

¹³³ Εξάλλου, κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, πρέπει να κριθεί ότι οι παρεμβαίνουσες θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Η Sopra Steria Group SA φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.**
- 3) Η CGI Luxembourg SA και η Intrasoftware International SA φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Απριλίου 2019.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	5
Σκεπτικό	7
Επί του παραδεκτού του δεύτερου αιτήματος της προσφεύγουσας	7
Επί της ουσίας	8
Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται στη μη τήρηση των κριτηρίων αποκλεισμού που προβλέπει το άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του δημοσιονομικού κανονισμού, στην παράβαση του άρθρου 158, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, καθώς και στην παράβαση από το Κοινοβούλιο της συγγραφής υποχρεώσεων	8
– Προκαταρκτικές παρατηρήσεις	10
– Επί της υπάρξεως στοιχείων ικανών να δημιουργήσουν κατάσταση δυνάμενη να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων	11
– Επί της υποχρεώσεως παροχής των πληροφοριών που ζητήθηκαν από την αναθέτουσα αρχή ...	13
Επί του δεύτερου σκέλους που στηρίζεται στην παραβίαση των αρχών της διαφάνειας, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως που αναφέρονται στο άρθρο 102, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού	16
Επί των δικαστικών εξόδων	18